Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

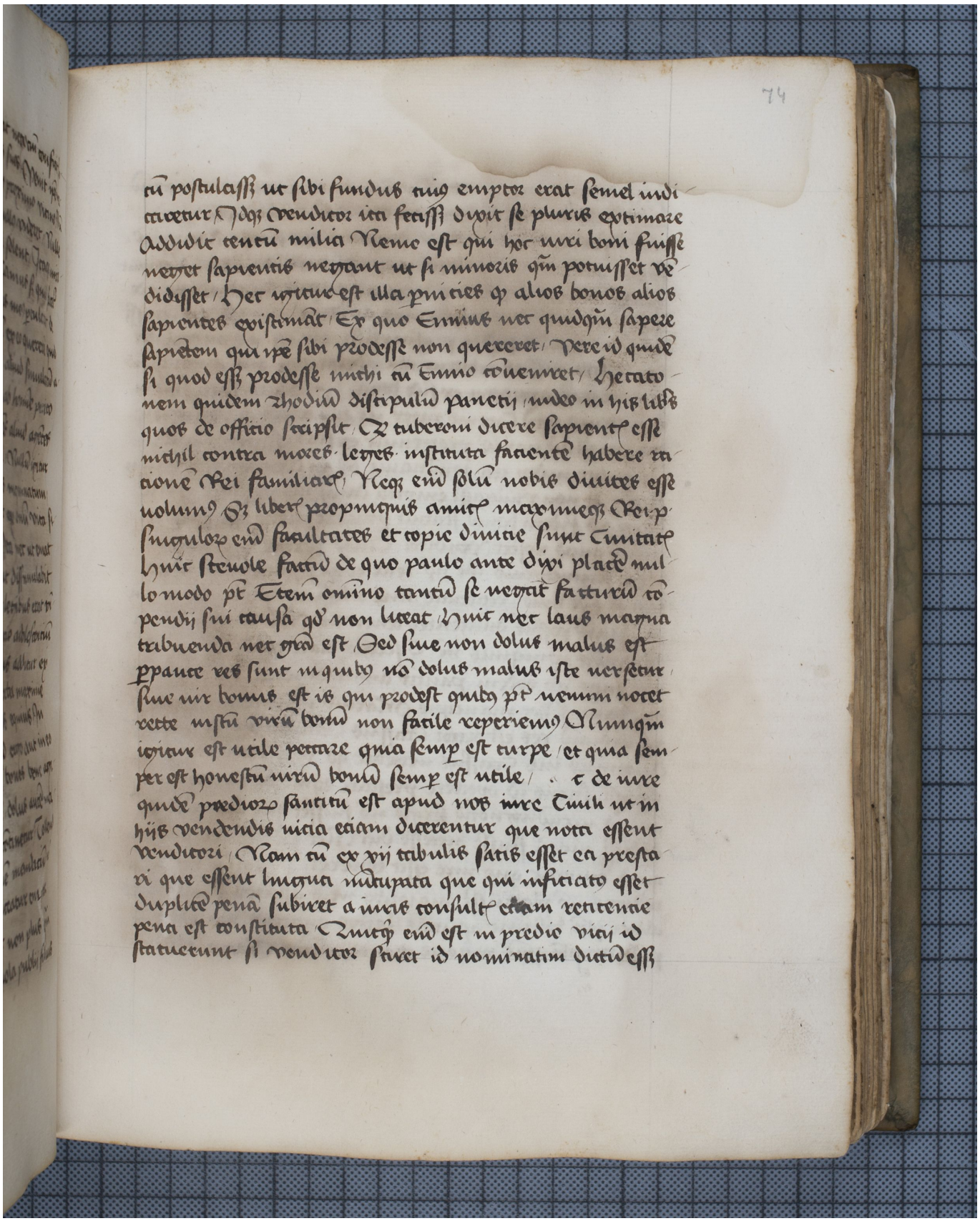

74

cū postulasset ut sibi fundus cuiq emptor erat semel indi
caretur. Idq; Venditor ita fecisset dixit se pluris extimare
Addidit centū milia Nemo est qui hoc unci boni fuisse
neget sapientis negant ut si minoris qm̄ potuisset ve
didisset. Hoc igitur est illa prudentia q̄ alios bonos alios
sapientes existimat. Ex quo Ennius nec quidqm̄ sapere
sapiendem qui ipse sibi prodesse non quereret. Vere id quide
si quod esset prodesse mihi cū Ennio conveniret. Hecato
nem quidem Rhodium discipulum panetij. nudo in his libris
quos de officiis scripsit. Q. tuberoni dicere sapientem esse
nihil contra mores legesve instituta facientem habere ra
tionem Rei familiaris. Neq; eum solum nobis divites esse
volunt. Q. liberos propinquos amicos maximeq; Rei p.
singulos eum facultates et opes divitie sunt Civitatis
huius stercore facinus de quo paulo ante dixi placere nul
lo modo pt. Etenim omino tantum se negat facturum co
pendij sui causa qd̄ non liceat. Huic nec laus magna
tribuenda nec gratia est. Sed sane non dolus malus est
ppauce res sunt in quibus no dolus malus iste versetur
sine vir bonus est is qui prodest quibus pt. nemini nocet
recte in stu virum bonum non facile reperiemus. Nunqm̄
igitur est utile peccare quia semp est turpe. et quia sem
per est honestum virum bonum semp est utile. . t de iure
quide predioru sanctius est apud nos iure Civili ut in
his vendendis vitia etiam declarentur que nota essent
venditori. Nam cū ex viij tribulis satis esset ea presta
ri que essent linguam mutupata que qui inficiato esset
duplice pena subiceret a iuris consultis etiam sententie
pena est constituta. Quicq eum est in predio vicij id
statuerunt si venditor sciret id nominatim dictum esse